

מסורת הש"ס

(6) וסנהדרין י:ז (ב) (לעיל
ד.72

תורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ס לתקן וכו'
הקורא שהוא ניתוסף
בחולו של מועד:

רבינו חננאל

[illegible]

החליל פרק חמישי סוכה

ו"ר יוחנן. לך סודרין אותן למעלה משאר אברים להראות שהן חשובין ולהודיע שהקובע החדש בזמנו: יכול כשם שחוקטין. על מוסף של ר"ח בפני עצמו כשחל בחול ועל מוסף שבת בפני עצמה כשהיא לבדה: כך חוקטין על כל מוסף ומוסף. כשחלו להיות יחד:

תורה אור השלם
1. ויבטו שנתחבטם
בזמוריהם
2. ויחרישום
והקצתם
על צלחתם
ועל רבוי שלמיהם ויהיו
למזבח לרקוב למי
אלהיהם ארץ יי
מבדרי לו
3. מזמור לרוד רבו לו
אלים רבו לו כבוד
ועז
4. חללים את
לפניהם אמר אלהים
לשפר חן וחסד
ביתו על פי חן
התלים 1
5. מי יקום לי עם מועדים
מי יתוצר לי עם פעלי
אף
6. חללים עד ש
מינו בשרים בצם
וכסילים מתי תשבחו
התלים 2
7. חסדו מכלל כבוד
בכפי מלכות
התלים 3
8. מי ידעו את יבתי
הבשבה יתחבלו וימטו
כל מוסרי ארץ
התלים 26
הגות הב"ח
(א) ר"י ד"ה חקני ומי
יקולא שאז יתוסף
בחול של מועד
רבינו חננאל
אמר ר' יוחנן [התם]
לידע שחוקקת ארש
דאסא
ואספיקא חרי
בזמנא
עברין ליה דהוי
חזי חזי ודלא חזי חזי
חזי חזי חזי חזי חזי
חזי חזי חזי חזי חזי

המרעים האלה לולי ה' עזרתה
לִי כמעט שכנה דומה נפשִׁי אם אמר
להשתעשע בתנומיוֹתִי וכו' עד סוף
הפסוק ומעשר עמי וכשתמנעו ימים
האלה ולא יאמרו מי רואנו ומי יושננו
הלא יביט היוצר גוים הלא יזכיר וגו'
רעם אכתך על מי מרבה ע' על המי
וכמי בתנומה זה אנכי ה' אלהיך המי
ימוט לו מוסר ארץ. בתנומה אלהים
בתוֹלֵן דָּק מַחֲדֵי וְתוֹן לוֹ בַּפֶּה הָאֵל
(אנשי פ"ה מט') בִּצְרֵנָה פִּקְדוֹס הַדָּגִם
לִי אֶפְסֵי ארץ: וְאֵם חַל שֶׁנֶּחֱבֵחַ
בַּחֹדֶר שֶׁנֶּחֱבֵחַ שִׁיר שֶׁהֵיחָל רָאוּ לומר
בַּחֹדֶר שֶׁנֶּחֱבֵחַ שִׁיר שֶׁהֵיחָל לִקְדוֹס
סֶפֶר הַדְּרוֹשׁוֹת הָאֵל וְשִׁיר גִּבּוֹרִים
לִי דִפְרִי. בְּדִרְשׁוֹתָיו וְשִׁיר גִּבּוֹרִים
סֶפֶר הַיִּחוּת סִימוֹנֵה הוֹמָנָה שְׁדוּמָה
לִי קָמִי יִמוּטוּ יִדְחָה אֱלֹמָה לֹא אֲמִיר
סֶפֶר הַחֲסִידוֹת מוֹקְעֵינִי וְכִי
כֹחַ אֵלֶּה תַּעֲשֶׂה תְּקִיעוֹת וְלִשְׁמֵחַ
נֶפֶשׁ שִׁנְיָה: שְׁמֵרָנָה בְּמוֹקְעֵינִי. שְׁמוֹ
וּמַשְׁתַּע כְּנוֹרוֹת וּמוֹסִיפִים עַד לְעוֹלָם
חַד מִיָּה קִבֵּעַ לֵה וְאֶפְסֵי דִמְעֵינִי
וְאֵת יוֹם מִרְיָו יוֹמִי י"ט מִסְפִּיקָא וְלֵה
עֶשֶׂר יוֹם יוֹמָא קִמָּה הִרִי עֲבָדֵינִי
וְכֹן כִּסְדֵּר וְיִצְחָק צִדּוּס הַשְּׁבִיעִי לֵה

נה.

התקין אמר רבדני דלוי. יום ראשון של חול המועד אומר
במוסף ביום השני וביום השלישי לפי שהוא ספק שני
ספק שלישי וכן בכל יום ויום של חול המועד ספק הראוי ויפיר
בקונטרס ר' יחי' דהתקין אמרנו לענין חפלה עדינן מני נעלי
קוראי המורה ורביעי שמוסף לחול

ואמר ר' יוחנן לידע שהוקבע ר"ח בזמנו תרי היכירא עבדינן דחוי האי חוי וחוי בהאי חוי מיתבי דתני רבא בר שמואל ^איכול כשם שתוקעין על שבת בפני עצמו ועל ראש חדש בפני עצמו כך יהיו תוקעין על כל מוסף ומוסף ת"ל ^ביבראשי חדשים תיובתא דרבי אחא תיובתא מאי תלמודא אמר אביי אמר קרא ובראשי החדשים הוקשו כל חדשים כולם זה לזה רב אשי אמר כתיב החדשם וכתיב ובראשי ואיזה חדש שיש לו שני ראשים הוי אומר זה ר"ה ואמר רחמנא חדשכם חד היא ועוד תניא ^גבחולו של מועד בראשון מה היו אומרים ^דהבו לה' בני אלים בשני מה היו אומרים ^הולרשע אמר אלהים בשלישי מה היו אומרים ^ומי יקום לי עם מרעים ברביעי מה היו אומרים ^זבניו בויעים בעם בחמישי מה היו אומרים ^חהסירותי מסבל שכמו בששי מה היו אומרים ^טימוטו כל מוסדי ארץ ואם חל שבת באחד מהם ימוטו ידחה רב ספרא מנח כהו סימנא הומבחה"י רב פפא מנח כהו סמנא הומבחה"י וסימנך ^יאמבוכה דספרי תיובתא ^{יא}דר' אחא בר חנינא תיובתא והא ר' אחא בר חנינא קרא ומתניתא קאמר רבינא לומר שמאריכין בתקעות ובנן דקיסרי משמיה דר' אחא אמרי לומר שמרבה בתוקעין ואנן דאית לן תרי יומי היכי עבדינן אביי אמר שני

ביעי' ידחה תניא כותיה דרבא אם חל שבת
שו ידחה אתקין אממר בנהרדעא דמדלגי דלוגי:
מתני'

התחמוץ ישעשו כלומר אף לפי זרובוטו אין לנו נמנעין מלכל
מפני שעשוי זמן מחנות עניים שהוא זמן ואסף זמן לקט שבה
לכניהם קורין לפניהם להוכיחם ישעשו ואסף"ס שהמעשרות
לאחרונה כלבם מי יגיד מעשיו הנוטע אף הלא ישמע אם יירר עי
שמו. דברי תנאומין הן אם חזבו בזה קראת ואחלנך אענך בכתר
הלאי בוחך אפסוך כך על שם שמתפללין על השמים וזכירם להם
ונלאהו שאלנם להם ברכה וקפו המזמור ויאכלוהו מחלב חטה וגו'
על שם שכתוב בו עני ורש הצדיק חלו מעשרות שר הוא נדרש
ומי שאינו נותן לבו להבין לכך נבטא יתהלל וזו מיתב דמתן
שם מפני גזל מחנות עניים וגורם קללה לעולם ורעבון שימושו
שיר שבת: **ויאמר ידעה**. שהוא שיר אחרון ונדעה מפני שאמרנו
ובשי שיר של אחד נבטא נמלא האחרון נדעה: **הומבס**: סימ
ויאמר. שאל תשנה ארץ כימן של שר כפרה: **אמבוסא**
השמינוקות ואבותיהם ואמותיהם מלרין אללם אף כאן מי ששמו
א. דאמר חוקטין על שם מוסף אללם דאמר לכל אחד שירו והכא
על שבת: **אמר ברינא לומר שמאריך בקטשות**. כרינא קמני
מוסף ולא חל לפסויה הכי דהוא אף אומר אלל שיר אחד ואין
במך התקיעות כשיש שני מוספין ואומרין השיר לאחר שקברו
הוה חד מיחשבי דתנן בערכין דף יג. אין פוחתין משמי חלוצות
וערינן. משום דלאירי בשמי פרכיות המלוצעות ליום דחמין
מוספין היוס וקרבנות התג אין שרין שהפרכים מתמעטין ויחלצין
ביום השני דלא"כ בעדינן ליה חלו ומיבעי לן לממר ביה ובחמשה
יומים מי אמרין ביומא קמא וביום השני דה"ל לממר מאחמול

ברקן למחר שהוא יו"ט לא מצית למיחר וצוים השביעי דאס
צוים השלישי ושני נדחה ממקומו מפני שהוא ספק ידחה לגמרי:
ואחרונה נעקרת: **אסקין אמימר דמדלגי דלוגי**. ונמצאו כולן עומדין
אפ"ק שלשי ולמחר אומרים צוים השלישי וצוים הרביעי וצוים השני דחול
בתמישי דחול המועד שהוא הושעת רבא אומרים צוים השני וצוים השלישי
(ומילה דף כב.) גבי ר"ח רב אמר דולג שאומר השני אחד מן הפסוקים
ורא' המורה שהרביעי הקורא שהוא (ה) מוסף בחולו של מועד יותר
היום מכו שלשי לצור אומרן ואס שבת הוא קוראן המפסיד
לדו ומכל מקום כך היו נהיגין רבתי שני ראשונים קוראים
היום כלל ורביעי חוזר וקורא מה שקראו שנים הראשונים:
ממנו

עין משפט
נר מצוה

בב א מ"י פ"ו מהל' כלי
המקדש הל' ה':
בג ב מ"י פ"י מהלכות
תמידות הלכה י"א סג
פסוק רה:
בד ג נוסע' ע"ה סימן
תרס"ב סעיף ג ותרס"ב
סעיף א':

מוסף דעם 11

הבו לה' וגו' בינו
בוערים בעם. כולם
רמזים על עסקי מחנות
גוים מפני שזמן אסירה
כזה ועת ליתן לקט שפחה
ופאה ומעשרות ותרומות
מפרשים ויפרישו בעין
יפה (לעיל ח).

ו חננאל (דמי)

ואך נדחו דבריו. ופרץ
ביצרו ר' אחא אל ידקק
רבינו מנחם דאיתוי' אל
היה, וכן מירושה. האי
התני' הכל על הפוסק,
אשר שמרנו בחקיקתו
מאדן בחקיקתו. כלומר
מרבין חקיקתו, ומרובין
מרבין חקיקתו ומרובין
על הפוסקים, וכל בית
אכל וכל כפי עצמו וכל
כפי עצמו לא. ואם ראת
בך חסידים וכל כפי
ביתו חסידים וכל כפי
אבי אמו שני נדחו,
פרש' כפי שני טובים
חזון בין ביטאם בין
כלותו ובחשמה עשר
שני וגו'. ובשליש קורין
ובחשמה עשר. ומצאנו
שני שדחה. רבא אמר
שני שדחה. מר' וביחש
טובים. מר' וביחשמה

שלו של ויחזו שחור
היו של מעד קרין
ובזכיו השני ואחרייו ויבין
השלישי, ואחרייו ויבין
הרביעי, ואחרייו ויבין
החמישי, ואחרייו ויבין
הששי, ערבה ויבין השביעי.
ולמחרת שהוא יום טוב
קורין ויבין של השמיני.
שיום טוב של ויבין, ומאז
יום שביעי ויבין שנה.
היו שבת בראש הא דריתא
מיטו דיתא מי הא
שני ודפיש ויבין בראש
השני, דיום דריתא דריתא
היו, ודחוסות, דאז
דחוסות, ויבין (יום טוב)
דחוסות, שהוא שני חלקי
שבת של מעד. אלקי
אסמינן מנהרגא דמנהרגא
וילגנן. ויבין מצאנו
השני ויבין ויבין ויבין
באזרח ברחין שבת, מחמבה,
שיום הראשון ויבין ויבין
שיום שני טובים, ויבין
והשלישי, ויבין שבת.
והרביעי (החמישי, השלישי)
והחמישי ויבין ויבין ויבין
קרא ויבין שני ויבין
שלישי, ויבין ממויתא קור
השני ויבין ויבין ויבין
והששי ויבין ויבין ויבין
וכן מחמבה.

(א) נראה דל"ל שאין חוקמין כחדש שיש בו כ' חספסין רק כמו בכל ד"ח.
(ב) נראה דל"ל היינו שיר של ידעו של ערבה וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones